

Rozvoj zrakového vnímání

pro děti od 5 do 7 let

Jak krtek Barbora
pomohl objevit poklad
Jiřina Bednářová

3. díl

dětská
naučná
edice

předškoláci

5-7
let

edika.

Rozvoj zrakového vnímání pro děti od 5 do 7 let

Jak krtek Barbora pomohl objevit poklad
3. díl

Jiřina Bednářová

Edika
Brno
2014

Rozvoj zrakového vnímání pro děti od 5 do 7 let

Jak krtek Barbora pomohl objevit poklad, 3. díl

Jiřina Bednářová

Odborná korektura: Alena Šafrová

Ilustrace: Richard Šmarda

Obálka: Martin Sodomka

Odpovědná redaktorka: Eva Mrázková

Technický redaktor: Jiří Matoušek

Objednávky knih:

www.albatrosmedia.cz

eshop@albatrosmedia.cz

bezplatná linka 800 555 513

ISBN 978-80-266-0554-6

Vydalo nakladatelství Edika v Brně roku 2014 ve společnosti Albatros Media a. s. se sídlem Na Pankráci 30, Praha 4. Číslo publikace 18805.

© Albatros Media a. s. Všechna práva vyhrazena. Žádná část této publikace nesmí být kopírována a rozmnožována za účelem rozšiřování v jakékoli formě či jakýmkoli způsobem bez písemného souhlasu vydavatele.

2. vydání

 ALBATROS MEDIA a.s.

„Terezko, vstávej,“ volala babička a rychle se blížila k pokoji dětí. Vešla dovnitř, začala roztahovat závěsy a nabádala spáče: „No tak, Matýsku, Terezko, vstávejte! Co to s vámi je?“

Matýsek dělal, že nic neslyší. Schoval si hlavu pod peřinu a dával babičce najevo, že vstávat nechce. První se ozvala Terezka: „A proč máme vstávat? Krtek Barbora je na zahradě?“

„Nezdá se mi, neviděla jsem žádný krtinec, asi hledá žížaly jinde,“ odpověděla babička.

„Tak to není žádný důvod vstávat. V rybníku už je voda studená, koupat se nepůjdeme, Barbora na zahradě není, tak pročpak bychom vstávali?“ namítala Terezka, podívala se na Matýska a udělala to co on. Zakryla se celá peřinou, hlavu strčila pod polštář a vstávat nechtěla.

„Tak takhle to nepůjde,“ naléhala na děti babička. „Víte, že jsme si včera říkali, že je poslední den prázdnin, a to znamená, že dnes začíná škola. Velké děti jdou do školy a vy oba jdete do školky. Tak honem, nebo přijdeme pozdě.“

„Jejda, tak na školku jsem zapomněla,“ vystrčila zpod polštáře hlavu Terezka.

„Příští rok, to jistě nezapomenu vstávat, protože už půjdu do školy.“

Babička se dívala z okna a náhle děti vyzvala: „Tak to se honem pojdte podívat k oknu. Vidíte, kdo tam jde?“

„Jú, to je sousedův Pavlík,“ zvolala Terezka. „A jak mu to sluší. Má novou aktovku. Honem, Matěji, pojd’ se podívat.“

„A je to ta modrá s autem na víku?“ nevydržel dělat spícího Matýsek. Odhodil peřinu a také běžel k oknu. „Hm, je to ona. Tuhle aktovku dostal k narozeninám, však nám ji ukazoval. To zepředu nakreslené autíčko se ve světle leskne. Taková aktovka by se mi také líbila,“ povzdechl si Matýsek.

„Uvidíme za rok, až půjdete do školy,“ slibovala Matýskovi babička.

„Ale já žádnou modrou s autem nechci,“ ohradila se Terezka. „Já chci růžovou a s panenkami nebo s čarodějnicemi. To si ještě musím rozmyslet.“

„Já si to také rozmyslím,“ přidal se Matýsek. „Ještě nevím, jestli aktovku s autem nebo jsem viděl takovou s koněm.“

„Myslím, že na rozmyšlení obrázku na aktovce je času dost,“ vložila si do hovoru babička. „Ale málo času je na oblékání, snídani a odchod do školky. Hned první den a už to vypadá, že přijdeme pozdě.“

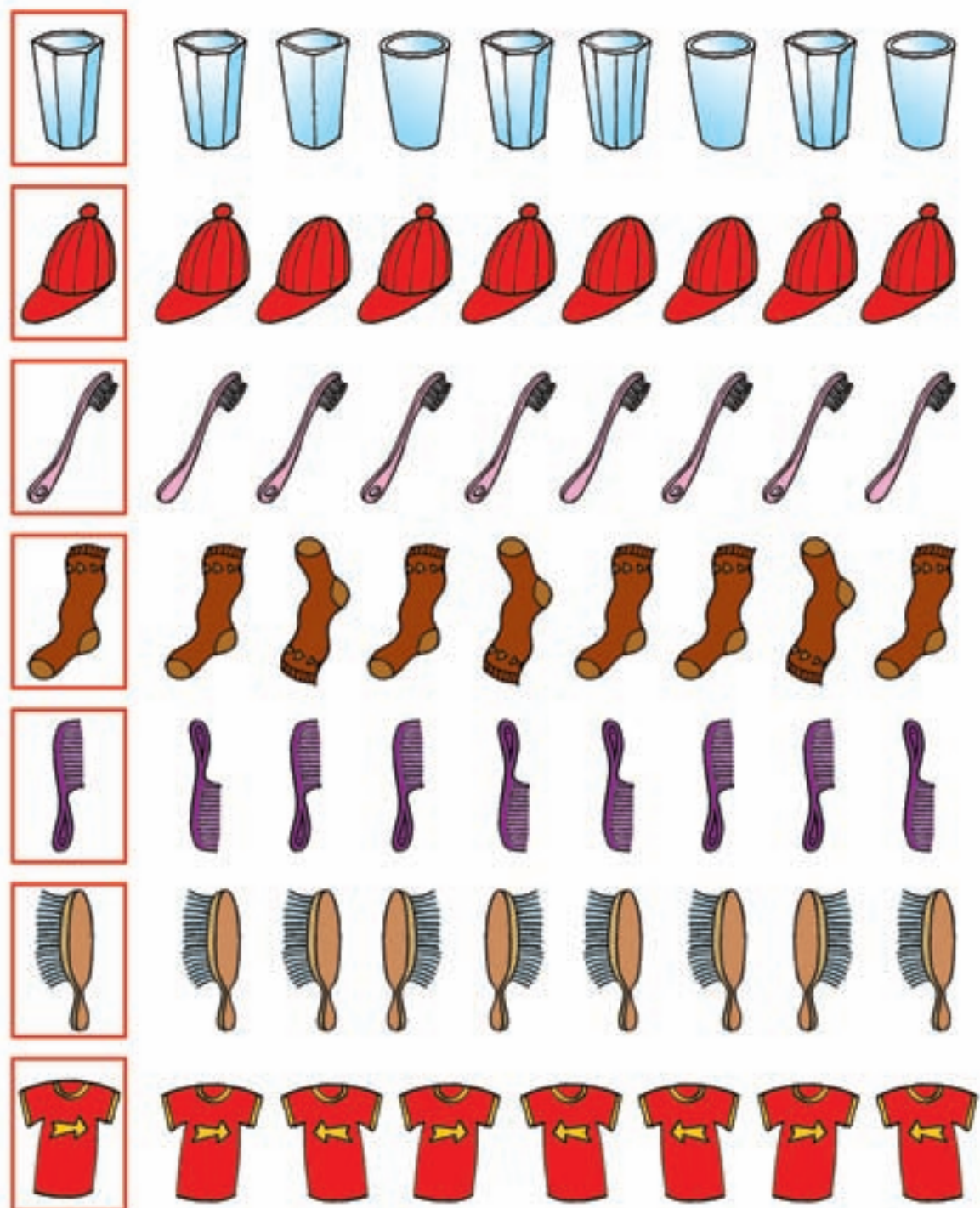
„Tak tedy budeme vstávat,“ rozhodl Matýsek. „Ať ještě stihnu pozdravit Pavlíka před školou a podívat se na aktovky.“ „To musíte spěchat, ještě jste v pyžamu,“ popoháněla děti babička. „Já vám jdu udělat snídani. Vy se zatím oblečte, umyjte, učešte a vyčistěte si zoubky.“ Matýsek s Terezkou začali běhat po pokoji. Spěchali se oblékat, jak to jenom šlo. Ale nějak nemohli nic najít. Jak tak pobíhali a všechno přendávali z místa na místo, byl za chvíli v pokoji pěkný nepořádek, že nešlo nic najít.

Figura a pozadí, zrakové rozlišování. Dítě necháme ve velkém obrázku vyhledávat počet předmětů nakreslených na spodních obrázcích.

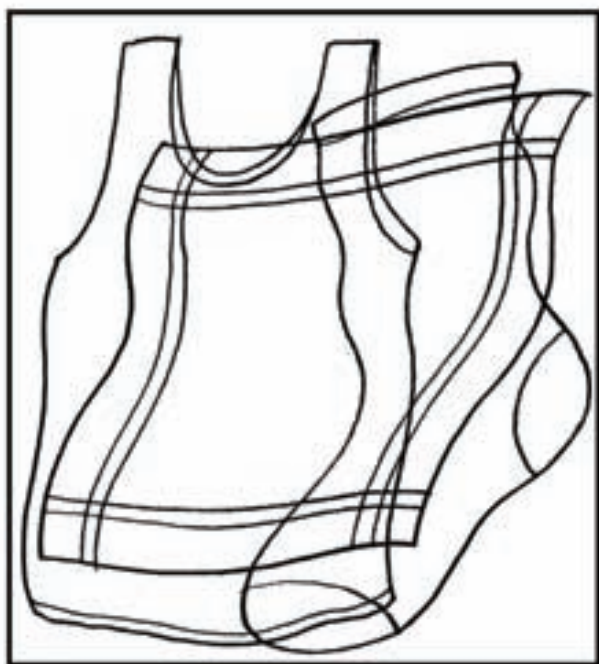
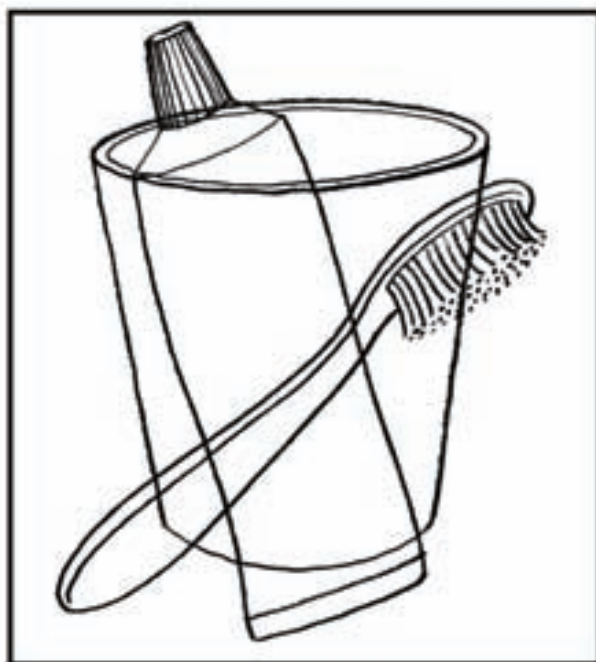
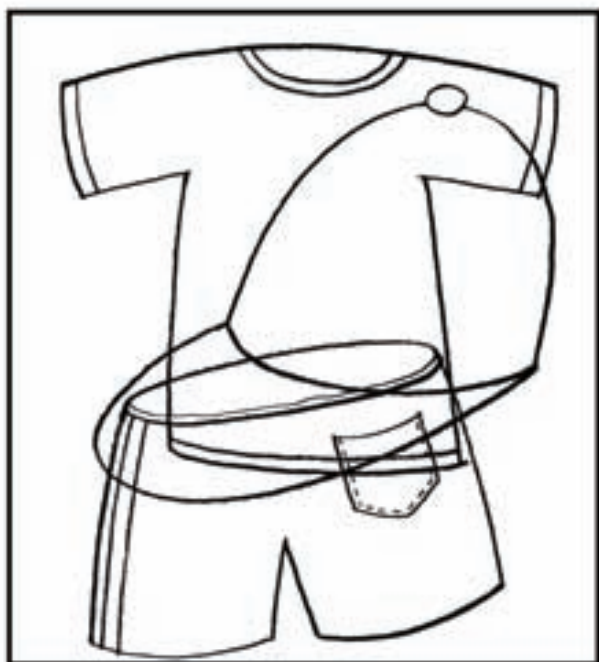
„Proboha, co jste to tady vyváděli,“ spráskla ruce babička, když přišla dětem oznámit, že snídani již mají připravenou. „Takový nepořádek. Vždyť jsem vám večer všechno oblečení připravila. A kde se tu vzaly ty věci z koupelny?“ „To se tu udělalo samo,“ dal se do vysvětlování Matýsek. „My jsme jenom hledali a hledali... a mezi hledáním přinesla Tereзка věci na čištění zubů z koupelny a ono se to také ztratilo...“ „Tak to musíme nejdříve něco najít, abyste si vůbec měli co obléct.“

Zrakové rozlišování, odlišení obrazce lišícího se detailem, polohou. Dítě necháme prohlédnout si celou řadu obrázků a posléze je vyzveme, aby našlo a označilo všechny obrázky, které jsou v řadě shodné se vzorem.

„Matěji, tobě to hledání vůbec nejde,“ zlobila se Terezka. „To je tím, že přehazuješ páté přes deváté, děláš tu hromady a neodlišuješ, co je co. Cos to dal všechno na sebe?“

Figura a pozadí. Vedeme dítě k rozpoznání a pojmenování všech tří předmětů na každém obrázku.

„To není pravda,“ cítil se ukřivděně Matýsek. „Já jsem všechno poznal.“ „Nevím, nevím,“ nevěřila Terežka. „Myslím, že i skoro slepý krtek Barbora uměl všechno rozlišit lépe než ty.“

„Já to umím také, jenže jsem spěchal a nedával jsem pozor,“ bránil se Matýsek.

Zrakové rozlišování, odlišení obrazce lišícího se detailem, horno-dolní a pravo-levou polohou. Dítě necháme prohlédnout si celou řadu obrázků a posléze je vyzveme, aby našlo obrázek, který je v řadě jiný, pojmenováváme proč. Jiný tvar můžeme nechat dítě přeškrtnout, podtrhnout, zakroužkovat nebo pouze ukázat – záleží na grafomotorických dovednostech dítěte.

Konečně za pomoci babičky děti našly to správné oblečení a mohly se oblékat. Matýsek tentokráte ani nefňukal, že mu něco nejde. Dokonce zapomněl říkat, že ponožky dnes opravdu nejdou obléct, že je někdo musel zašít či co. Dnes byl oblečený cobydup. I snídaně probíhala bez větších zádrhelů. Terezka nenamítala, že nemá žízeň, že čaj ani džus pít nebude. Pouze několikrát si vyměnila hrneček, z koláče vyndala několik rozinek a za chvíli byli nasnídaní.

Zrakové rozlišování, figura a pozadí. S dítětem hledáme osm rozdílů mezi dvěma obrázky. Odlišnosti můžeme nechat dítě přeškrtnout, podtrhnout, zakroužkovat nebo pouze ukázat.

A tak se všichni konečně mohli vydat na cestu do školky. Matýsek se těšil, že cestou uvidí Pavlíka a pozdraví ho. Ale vstávání a oblékání dětem nešlo tak rychle, jak by mělo, proto již před školou viděly jen záda dětí s aktovkami. „Kdepak je Pavlík? Poznáme ho podle aktovky?“ přemýšlela Tereza.

Znalost barev, rozlišení odstínů. Dítě necháme ukázat vše, co je oranžové, fialové, růžové, modré, zelné; poté zpřesníme a budeme chtít ukázat vše světlemodré, tmavozelené... Pokud dítě dobře barvy ukáže, můžeme je nechat barvy pojmenovávat: „Jakou barvu má tato aktovka...?“

